

РЕШЕНИЕ

№ 2636

гр. София, 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 27.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **10608** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 405 от Кодекса на труда (КТ).

Образувано е по жалбата на „А1 България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] представлявано от юрк. Я. З. против задължително предписание № 1 по Протокол за извършена проверка № ПР2336919/02.10.2023 г. на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ - със седалище С.. В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорения акт поради постановяването му при допуснати съществени процесуални нарушения, в нарушение на материалния закон и в несъответствие с целта на закона - основания за оспорване по чл. 146, т.3, т. 4 и т. 5 от АПК. Излагат се доводи, че задължителното предписание е дадено в противоречие с разпоредбата на чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ, тъй като Инспекцията по труда не е установила конкретно нарушение на трудовото законодателство. Счита, че не е спазена процедурата за издаване на индивидуален административен акт, съгласно чл. 21 и сл. от глава Пета, раздел I на АПК. Твърди се, че задължителните предписания са дадени в противоречие с разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 5 от АПК във връзка със срока на изпълнението им, тъй като срокът за изпълнението им е почти незабавен – 03.10.2023 г. По съществуто на спора излага, че работодателят е взел всички необходими предпазни мерки, като е осигурил личните предпазни средства (Л.). Сочи, че в приложимата Наредбата №3/19.04.2001 г. за минималните изисквания за безопасност и опазване на здравето на работещите при използване на лични предпазни средства на работното място липсва императивно

наложено задължение Л. да се предоставят срещу приемо - предавателен протокол или да се изготвя списък. Обстоятелството, че такива документи не са били съставяни, при липсата на императивно разпореждане за това, не може да се приеме за осъществено или доказано нарушение. В допълнение посочва, „А1 България“ ЕАД е изготвило и утвърдило Списък на оборудването на автомобилите на техниците, извършващи дейност по инсталации и поддръжка на крайни клиенти и извършващи дейности по основната въздушна кабелна мрежа, като сред това оборудване са и предпазни каски. Претендира се отмяна на оспореното предписание.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, чрез процесуалния си представител юрк. И., оспорва жалбата. Излага аргументи за законосъобразност на издаденото предписание и моли за потвърждаването му. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

С призовка № ПР2336919 от 29.09.2023 г. работодателят лично или чрез свой законен представител е призован да се яви в Дирекция „ИТ“ Софийска област на 02.10.2023 г. за представяне на писмени доказателства и даване на обяснения и сведения.

От „А1 България“ ЕАД са представени Списък на длъжностите и работните места в „А1 България“ ЕАД, на които се дава специално работно облекло и лични предпазни средства, определени по видове, риск и срокове на износване, съгласно Наредба №3 от 19 април 2001 г. за минималните изисквания за безопасност и опазване на здравето на работещите при използване на лични предпазни средства на работното място; Списък на лицата, които трябва да получат лятно работно облекло за периода 2023-2024 г., Списък на стандартното оборудване за автомобилите на техници, извършващи дейности по инсталиране и поддръжка на клиенти на фиксирани услуги; Молба (Сигнал) с вх. №23111498/06.10.2023 г. от К. Д.; Идентификационна карта, писмени обяснения от К. Д..

На 02.10.2023 г. на оспорващото дружество е извършена проверка по документи за спазване на трудовото законодателство и осигуряването на здравословни и безопасни условия на труд от двама инспектори в Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област. Проверката е извършена във връзка с настъпила трудова злополука на 28.07.2023 г., около 10:20 часа, в [населено място], [улица], с К. С. Д.. При проверката е установено, че „А1 България“ ЕАД, в качеството си на работодател не е осигурило, на К. С. Д. на длъжност „техник“ в дирекция „Инфраструктура на мрежата и фиксирани услуги“, зона „С.-И.“, лично предпазно средство – каска, определено в Списък на длъжностите и работните места в „А1 България“ ЕАД, на които се дава специално работно облекло и лични предпазни средства, определени по видове, риск и срокове на износване, съгласно Наредба №3 от 19 април 2001 г. за минималните изисквания за безопасност и опазване на здравето на работещите при използване на лични предпазни средства на работното място.

Резултатите от проверката са обективирани в протокол за извършена проверка №ПР2336919 от 02.10.2023 г., като дадено предписание по т. 1 Работодаателят да осигури на работещите техници в дирекция „Инфраструктура на мрежата и фиксирани услуги“, зона „С.-И.“ лични предпазни средства - каски, в т.ч. на К. С. Д., съгласно разпоредбата на чл. 5, ал. 1 от Наредбата №3/19.04.2001 г. за минималните изисквания за безопасност и опазване на здравето на работещите при използване на

лични предпазни средства на работното място. Определен е срок на изпълнение - 03.10.2023 г.

На 06.10.2023 г. от „А1 България“ ЕАД е депозирано възражение срещу така даденото задължително предписание, което възражение е отхвърлено с решение изх. № 23089491/18.10.2023 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска.

За доказване на спорния факт, дали „А1 България“ ЕАД е изпълнил задължението си за осигуряване на лични предпазни по делото са разпитани като свидетели К. С. Д. и И. А. Г..

В показанията си свидетелят И. Г. посочва, че работи като техник в „А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД от 2001 г. Познава К. Д. от една година, тъй като работят заедно. Присъствал е на инцидента с него, защото са били в един екип. За инцидента разказва, че при включване на интернет и телевизия в [населено място] посредством кабел от единия край на кутията отишли към къщата, за да включат другия край на кабела. Свалили оставения от тях аванс на кабела от стълба, развили го и свидетелят Г. го метнал през покрива на къщата. През това време К. Д. се намирал от другата страна на къщата, поради което и нямали пряка видимост един към друг. Докато свидетелят заобикаля къщата, Д. вече бил паднал на земята. Свидателят видял обгоряната ръка на Д., който бил в шок. По отношение на личните предпазни средства свидетелят Г. заявява, че в управляваната от него кола има каска, която стои зад шофьорската седалка в товарния отсек на автомобила. При предявяване на находящата се на стр. 60 от делото снимка, свидетелят заявява, че на снимката е вътрешността на управлението от него автомобил, където ясно се вижда, че в кашон, в задната част на автомобила има две каски. Свидателят допълва, че преди началото на работа има инструктаж, както и че оборудването се намира в задната част на автомобила и всеки си взимал, това което му е необходимо от него. Свидателят посочва, че когато раздават лични предпазни средства от фирмата винаги е срещу име, дата и подпис. Коланите и ръкавиците имали номера, но каските - нямали. Автомобилът се зачислява на съответният водач и в него винаги има каски.

В показанията си свидетелят К. Д. посочва, че трудовият му договор с „А1 България“ ЕАД не е прекратен, но в момента ползва отпуск по болест. Инцидентът с него е станал на 28.07.2023 г. в [населено място]. С колежата му И. Г. към 10.00 ч. се отправили към [населено място] със задача да включат телевизия и интернет на предоставения им адрес. Направили включването в колектора на „А1 България“ ЕАД, установили наличието на сигнал, кабелът бил пуснат и останало единствено да включат устройствата на клиента. С Г. се разбрали той да му подхвърли кабела през покрива, а Д. от другата страна да го хване и върже кабела под чашките. Имало статична стълба, която била около 4 м., която се намирала под сателитната чиния поставена на сградата. При качването по стълбата усетил напрежение от 220 волта от лявата към дясната ръка, около 8-10 секунди, поради което взел решение да скочи от стълбата. Свидателят сочи, че е служител на „А1 България“ ЕАД от началото на март 2023 г., като заема длъжността „техник“. Посочва, че лично на него не са му предоставяни никога лични предпазни средства - каска и колан. Оборудването, което му е осигурено са обувки, широки панталони, тениска и яке с логото на фирмата. По време на инцидента били в екип с И. Г., придвижвали се с бяло Пежо, брандирано с логото на „А1 България“ ЕАД, тип седан, с място за товарене. В товарното имало материали, кабели, устройства - рутери. Колежата имал каска и кирка, които се

намирали между кашоните в ъгъла на товарната част на автомобила. Уточнява, че каските и коланите се зачисляват на името на съответния служител, но на него никога не си предоставяни такива.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 149, ал. 3, вр. с ал. 1 от АПК и от легитимирано за това лице. Подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол (чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК). Предмет на настоящото производство са потвърденото с решение, изх. №23089491/18.10.2023 г., предписание № 1 от Протокол за извършена проверка, изх. № ПР2336919 от 02.10.2023 г.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното предписание, като индивидуален административен акт, е издадено от компетентен административен орган по смисъла на чл. 404, ал. 1 КТ, в рамките на предоставените му правомощия. Съгласно разпоредбата на чл. 399, ал. 1 от КТ цялостният контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности се осъществява от Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ към министъра на труда и социалната политика. Дирекциите „Инспекция по труда“, като поделения в системата на ИА „ГИТ“, са органи на изпълнителната власт и дейността на тяхната администрация се осъществява от държавни служители и лица, работещи по трудово правоотношение.

Оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Не се установява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта /Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС; Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд/. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес.

При издаване на оспорения административен акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 от АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издаде, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес, административният орган е събрал всички необходими доказателства, извършил е надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат е в съответствие с приетите фактически установявания. Не е нарушено и накърнено правото на защита на „А1 България“ ЕАД в хода на производството, доколкото дружеството своевременно е уведомено за образуваното производство и му е предоставена възможност да представи писмени доказателства.

Оспореният акт е постановен и в съответствие с приложимите материалноправни норми и наведените в този смисъл доводи от оспорващия са

неоснователни. Съгласно чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда, както и органите по чл. 400 и 401 по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации могат да дават задължителни предписания на работодателите, предприятията ползватели, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, включително и на задълженията по социално-битовото обслужване на работниците и служителите и на задълженията за информиране и консултиране с работниците и служителите по този кодекс и по Закона за информиране и консултиране с работниците и служителите в многонационални предприятия, групи предприятия и европейски дружества, както и за отстраняване на недостатъците по осигуряването на здравословни и безопасни условия на труда. Във връзка с цитираната разпоредба и в резултат на извършена проверка от служители на Дирекция „ИТ Софийска област“, „А1 България“ ЕАД е задължен с оспореното предписание да осигури на работещите техници в дирекция „Инфраструктура на мрежата и фиксирани услуги“, зона „С.-И.“, лични предпазни средства – каски, в т.ч. и на К. С. Д..

Предписание № 1 е свързано с установено нарушение на чл. 5, ал. 1 от Наредба № 3 от 19.04.2001 г. за минималните изисквания за безопасност и опазване здравето на работещите при използване на лични предпазни средства на работното място. Нормата на чл. 246, ал. 1 от Наредба № 7/1999 г. урежда императивно задължение за работодателя да осигури на работниците необходимите лични предпазни средства и специални работни облекла съгласно реда и изискванията, определени в нормативните актове. Съгласно, ал. 2 на същата разпоредба не се допускат до работа лица, които са без изискващите се за съответния вид работа лични предпазни средства и специални работни облекла и не са инструктирани и обучени за използването им. Идентично е задължението, уредено в чл. 5, ал. 1 от Наредба № 3/2001 г., според която при работа с риск за здравето и безопасността, който не може да се отстрани по друг начин, работодателят осигурява на работещите необходимите лични предпазни средства. Същата Наредба съдържа неизчерпателен списък на видовете лични предпазни средства във връзка с рисковете, от които защитават, сред които фигурират каски и/или шапки/бонета за защита на главата.

В конкретния случай, при извършената проверка безспорно е установено, че К. Д. в деня на инцидента (28.07.2023 г.) е полагал труд без да ползва подходящи лични предпазни средства - каска, като вид предпазна мярка при извършване на работа като техник. На основание чл. 5, ал. 1 и т. 1.1 от Приложение № 2 към чл. 17 от Наредба № 3/19.04.2001г., работодателят е следвало да предостави на К. Д. изброените Л. за защита на главата, сред които и каска. Твърдението на свидетеля И. Г., че личните предпазни средства се намира в задната част на автомобила и всеки си взима, това което му е необходимо, не е достатъчно, за да обоснове извод за спазване на нормата на чл. 5, ал. 1 от Наредбата от страна на работодателя. Превенцията на риска от трудова злополука е отговорност и на двете страни по трудовото правоотношение, но ролята на работодателя е водеща. Надлежното обезопасяване на работните места и условията на труд е задължение в тежест на работодателя и включва система от мерки, които се свеждат до установяването на конкретни правила за безопасност.

Конкретния вид такива мерки, които трябва да предприеме работодателят зависят от естеството на работата и свързания с нея производствен риск. В рамките на своята отговорност работодателят предприема необходимите мерки за опазване на безопасността и здравето на работниците, включително предотвратяването на професионалните рискове, предоставянето на информация и обучение, както и осигуряването на необходимата организация и средства на основата на общите принципи на превенция, от които и оценка на рисковете, които не могат да бъдат избегнати, както и даване на съответни инструкции на работниците.

Работодаателят трябва да определи работните места и видовете работа, при които се използват Л., въз основа на извършена оценка на риска на работното място, като се вземат предвид: рисковете, свързани с частите на тялото, подлежащи на защита с Л., видовете лични предпазни средства, дейностите, които могат да изискват осигуряването им. Действително „А1 България“ ЕАД е съставило Списък на длъжностите и работните места в „А1 България“ ЕАД, на които е необходимо предоставяне на специално работно облекло и лични предпазни средства, определени по видове, риск и срокове на износване, съгласно Наредба №3 от 19 април 2001 г.; Списък на лицата, които трябва да получат лятно работно облекло за периода 2023-2024 г., Списък на стандартното оборудване за автомобилите на техници, извършващи дейности по инсталиране и поддръжка на клиенти на фиксирани услуги, но с това не се изчерпват неговите задължения в тази насока. По делото не се представиха доказателства в конкретния случай, работодателят да е осигурил на работещите техници, в дирекция „Инфраструктура на мрежата и фиксирани услуги“, зона „С.-И.“ и по конкретно на К. Д., лично предпазно средство - каска от посочените списъци. Последното се потвърждава от свидетелските показания на самия Д., който категорично заявява, че на него не са му предоставяни каска и колан. Не са налице други доказателства, които да оборват това твърдение, респ. да удостоверят предоставянето на Л..

Действително, не е налице императивно разписано задължение за работодателя предоставянето на Л. да става с приемо - предавателен протокол или списък. Това обаче не означава, че изпълнението на това задължение не следва да бъде доказано при необходимост. Липсата на формално изискване за доказването му единствено означава, че това може да стане посредством всички допустими от закона доказателства, каквито между другото не се събраха в хода на производство. Механизмът на предоставяне на Л. в „А1 България“ ЕАД се установява от представените по делото Списък на лицата, които трябва да получат лятно работно облекло за периода 2023-2024 г. (л.17-18 от делото) и Списък на лицата, които трябва да получат летни работни обувки за периода 2023-2024 г. (л.

19 от делото). Видно от посочените списъци, всеки техник е удостоверил получаването на съответното облекло и обувки, като вид Л., с дата и подпис срещу името си. Липсата на такъв списък за предоставяне на каски, като вид Л., навежда на мисълта, че през визириания период такива не са предоставяни на новоназначените служители, с оглед отбелязания срок за тяхното износване.

Приложения по делото снимков материал, изобразяващ купето на автомобил не може да се приема за доказателство за фактическо предаване на Л.- каски на разпитаните по делото свидетели. Това е така, тъй като от него не може да се установи кога и къде е направен и дали представеното изображение е на автомобила, зачислен на Г. или е друг, произволен автомобил от автопарка на работодателя му. Както вече бе посочено, разпоредбата на чл. 5, ал. 1 от Наредбата, вменява в задължение на работодателя да осигурява на работещите необходимите лични предпазни средства. Самото наименование „лични“ означава, че същите се полагат и се зачисляват на самия работник, а не на използваните от тях превозни средства, поради което и приложения по делото Списък на стандартното оборудване за автомобилите на техниците извършващи дейности по инсталиране и поддръжка на клиенти на фиксирани услуги, в който, като допълнителни предпазни средства, фигурират два броя каски, не може да обоснове извод за спазване на задължението по чл. 5, ал. 1 от Наредбата от страна на „А1 България“ЕАД.

В обобщение на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че е съществен фактическия състав по чл.404, ал.1, т.1 от КТ. Както бе вече обсъдено в конкретния случай се установява безспорно и недвусмислено наличието на предпоставките визириани в правната норма, свързани с предотвратяване на нарушенията на трудовото законодателство и за отстраняване на недостатъците по осигуряването на здравословни и безопасни условия на труда. Изложените от административния орган фактически основания в тази насока са подкрепени с достатъчно относими доказателства, които да изпълнят съдържателно посочената хипотеза, а от там и да ангажират правните последици по чл.404, ал.1, т.1 от КТ.

П. е съобразено и с целта на закона – максимална защита на живота и здравето на работещите и за безопасното изпълнение на трудовата дейност при съобразяване всички елементи на риска.

Изложеното обосновава извод за неоснователност на жалбата, което налага отхвърлянето ѝ.

При този изход на спора, оспорващият следва да бъде осъден да заплати на ответника, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка с чл. 143,

ал. 4 АПК, сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София - град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „А1 България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] против задължително предписание № 1 по Протокол за извършена проверка № ПР2336919/02.10.2023 г. на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ - със седалище С..

ОСЪЖДА „А1 България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Главна дирекция „Инспекция по труда“ сумата в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: